

Warszawa, dnia 11 września 2020 r.

Poz. 1565

USTAWA

z dnia 14 sierpnia 2020 r.

o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 23 ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

9. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do końca marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.”;

- 3) uchyla się rozdział 4c.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, 1291, 1428 i 1492) w art. 21 w ust. 1 uchyla się pkt 129b.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406 i 1492) w art. 17 w ust. 1 pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60) świadczenia, w szczególności dotacje oraz kwoty umorzonych pożyczek, otrzymane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843, 1086 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9h:
 - a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1a–2”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, ustawę z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza operatora systemu połączonego gazowego w przypadku, gdy wnioskodawca będący właścicielem jednocześnie sieci przesyłowej i sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego wystąpi o to we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

1b. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza operatora systemu połączonego elektroenergetycznego w przypadku, gdy wnioskodawca będący właścicielem jednocześnie sieci przesyłowej i sieci dystrybucyjnej wystąpi o to we wniosku, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 16b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać środki na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w wysokości 0,1% uzasadnionego zwrotu z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą w zakresie przesyłania energii elektrycznej, uwzględnionego w kalkulacji taryf na przesyłanie energii elektrycznej na rok poprzedzający rok przekazania tych środków.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Środki, o których mowa w ust. 3, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje do dnia 30 czerwca każdego roku.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 321b otrzymuje brzmienie:

„Art. 321b. Oplata emisyjna stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1565), z tym że kwota stanowiąca 95% opłaty emisyjnej stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a kwota 5% tej opłaty – Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.”;

2) w art. 321i ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje kwotę, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej wpływu na rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w wysokości określonej w art. 321b, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz na Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, chyba że zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 321h ust. 2.”;

3) w art. 400b uchyla się ust. 5a;

4) w art. 401 w ust. 7 w pkt 15 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) wpływy z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233 i 1565);

17) środki przekazywane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w wysokości 0,1% uzasadnionego zwrotu z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą w zakresie przesyłania energii elektrycznej, o których mowa w art. 16b ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”;

5) w art. 401c:

a) w ust. 5 uchyla się pkt 9,

b) ust. 9b otrzymuje brzmienie:

„9b. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż 80% kwoty przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 15, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na przedsięwzięcia mające na celu zmniejszenie lub uniknięcie szkodliwej emisji substancji gazowych, stałych lub ciekłych powodujących zanieczyszczenie powietrza.”.

c) po ust. 9b dodaje się ust. 9c w brzmieniu:

„9c. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż 15% kwoty przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 15, i kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 16 i 17, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, jednak nie więcej niż o 2% tych przychodów, przeznacza się na:

- 1) dofinansowanie inwestycji w zakresie wytwarzania biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych;
- 2) dofinansowanie budowy lub rozbudowy infrastruktury dla dystrybucji lub sprzedaży sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym pochodzącego z biometanu, lub wodoru lub budowy lub rozbudowy infrastruktury do ładowania pojazdów energią elektryczną, wykorzystywanych w transporcie;
- 3) pomoc dla wytwórców oraz przedsiębiorstw energetycznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym pochodzącego z biometanu, wykorzystywanych w transporcie;
- 4) dofinansowanie dla:
 - a) producentów środków transportu wykorzystujących do napędu energią elektryczną, sprężony gaz ziemny (CNG) lub skroplony gaz ziemny (LNG), w tym pochodzący z biometanu, lub wodór,
 - b) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji podzespołów do środków transportu, o których mowa w lit. a;
- 5) dofinansowanie publicznego transportu zbiorowego działającego w szczególności w aglomeracjach miejskich, uzdrowiskach, na obszarach, na których ustanowione zostały formy ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody, wykorzystującego biopaliwa ciekłe, inne paliwa odnawialne, sprężony gaz ziemny (CNG) lub skroplony gaz ziemny (LNG), w tym pochodzący z biometanu, wodór lub energię elektryczną;
- 6) dofinansowanie opłat portowych pobieranych za korzystanie z infrastruktury portowej jednostek pływających zasilanych sprężonym gazem ziemnym (CNG) lub skroplonym gazem ziemnym (LNG), w tym pochodzącym z biometanu, lub wodorem, lub wykorzystujących do napędu energię elektryczną;
- 7) dofinansowanie:
 - a) badań związanych z opracowywaniem nowych rodzajów biokomponentów, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, lub wykorzystaniem sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym pochodzącego z biometanu, lub wodoru, lub energii elektrycznej, wykorzystywanych w transporcie lub związanych z tym nowych rozwiązań konstrukcyjnych,
 - b) wdrożeń eksploatacyjnych wyników badań, o których mowa w lit. a;
- 8) dofinansowanie programów edukacyjnych promujących wykorzystanie biokomponentów w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, innych paliw odnawialnych, sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym pochodzącego z biometanu, lub wodoru, lub energii elektrycznej, wykorzystywanych w transporcie;
- 9) dofinansowanie zakupu nowych pojazdów i jednostek pływających zasilanych biopaliwami ciekłymi, sprężonym gazem ziemnym (CNG) lub skroplonym gazem ziemnym (LNG), w tym pochodzącym z biometanu, lub wodorem, lub wykorzystujących do napędu energię elektryczną;
- 10) dofinansowanie działań związanych z analizą i badaniem rynku biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym pochodzącego z biometanu, lub wodoru, lub energii elektrycznej, wykorzystywanych w transporcie;
- 11) promocję wytwarzania i wykorzystywania biokomponentów i biopaliw ciekłych;
- 12) dofinansowanie zakupu nowych pojazdów kategorii M₁, o której mowa w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517), wykorzystujących do napędu energią elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych lub wykorzystujących do napędu wyłącznie energię elektryczną;
- 13) Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, w kwocie stanowiącej 55% wpływów z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”

d) w ust. 10, 11 i 12 wyrazy „w ust. 1–5 i 8–9b” zastępuje się wyrazami „w ust. 1–5 i 8–9c”;

6) w art. 402 dodaje się ust. 17 w brzmieniu:

„17. Narodowy Fundusz przekazuje kwotę, o której mowa w art. 401c ust. 9c pkt 13, na Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, do dnia 30 marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;

7) w art. 411:

a) ust. 10f otrzymuje brzmienie:

„10f. Narodowy Fundusz może udostępniać środki finansowe wojewódzkim funduszom z przeznaczeniem na:

- 1) udzielanie pożyczek lub dotacji, a także na dalsze udostępnianie środków zgodnie z ust. 10, na wskazane przez siebie programy i przedsięwzięcia z zakresu zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz potrzeb geologii;
- 2) pokrycie kosztów obsługi zadań realizowanych przez:
 - a) wojewódzkie fundusze, związanych z wdrażaniem programów i przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1,
 - b) jednostki samorządu terytorialnego współpracujące przy wdrażaniu programów i przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1, lub tworzeniu warunków do tego wdrażania.”,

b) po ust. 10f dodaje się ust. 10g–10s w brzmieniu:

„10g. Osoba fizyczna, która zamierza złożyć wniosek o przyznanie dofinansowania z Narodowego Funduszu lub wojewódzkiego funduszu, może złożyć żądanie wydania zaświadczenia o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka jej gospodarstwa domowego.

10h. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 10g, wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g.

10i. Dochodem, o którym mowa w ust. 10g, jest dochód w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111).

10j. Gospodarstwo domowe tworzą:

- 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, samotnie zamieszkująca i gospodarująca (gospodarstwo domowe jednoosobowe), albo
- 2) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe).

10k. Wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, ustalana jest na podstawie dochodów osiągniętych w:

- 1) przedostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym rok, w którym złożono żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g – w przypadku żądania złożonego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 lipca danego roku;
- 2) ostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym rok, w którym złożono żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g – w przypadku żądania złożonego w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia danego roku.

10l. Do ustalania wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, z gospodarstwa rolnego stosuje się przepisy art. 5 ust. 8–9 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przy czym ilekroć w tych przepisach mowa jest o:

- 1) rodzinie – rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 10j;
- 2) gospodarstwie rolnym – rozumie się przez to gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333).

10m. Do ustalania wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne stosuje się odpowiednio przepis art. 5 ust. 7a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

10n. Do postępowania w sprawie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g:

- 1) stosuje się przepisy art. 23 ust. 2a i ust. 4 pkt 1, 2 i pkt 3 lit. f ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 10j;
- 2) przepisy art. 23 ust. 7, art. 23b ust. 1 pkt 1, 1a i 3, ust. 4 i 5, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i art. 29 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosuje się odpowiednio.

10o. Żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g, zawiera następujące dane osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, oraz członków jej gospodarstwa domowego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) adres miejsca zamieszkania;
- 4) adres poczty elektronicznej lub numer telefonu osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, o ile je posiada.

10p. Żądając wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g, osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, składa oświadczenie potwierdzające, że Narodowy Fundusz lub wojewódzki fundusz wymaga zaświadczenia w celu przyznania dofinansowania.

10q. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 10g, podaje się wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka gospodarstwa domowego osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, oraz wskazuje się, czy dochód ten dotyczy członka gospodarstwa domowego jednoosobowego czy gospodarstwa domowego wieloosobowego.

10r. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w formie pisemnej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizacji usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 10g, w tym do wydawania w tych sprawach zaświadczeń.

10s. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór żądania wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g,
- 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g

– kierując się koniecznością ujednoczenia formy przekazywanych danych, a także zapewnienia zupełności i przejrzystości przedstawianych informacji.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546) w art. 2 w ust. 1 w pkt 8 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

- „9) wydanie zaświadczenia, o którym mowa w art. 411 ust. 10g ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565), wymaganego do uzyskania dofinansowania z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej lub wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247) w art. 99:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Opłatę mocową pobiera się od dnia 1 stycznia 2021 r.”;
- 2) uchyla się ust. 2.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1356 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 412 i 1527) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 10–12;
- 2) w art. 24 w ust. 1 pkt 4–10 otrzymują brzmienie:
 - „4) 2021 r. – 0 zł;
 - 5) 2022 r. – 0 zł;
 - 6) 2023 r. – 0 zł;
 - 7) 2024 r. – 0 zł;
 - 8) 2025 r. – 0 zł;
 - 9) 2026 r. – 0 zł;
 - 10) 2027 r. – 0 zł.”;
- 3) uchyla się art. 25 i art. 26.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123 oraz z 2020 r. poz. 875) art. 47 i art. 48 otrzymują brzmienie:

„Art. 47. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 września 2020 r. wpływy Funduszu z tytułu opłaty emisyjnej, o których mowa w art. 5 pkt 1, powiększa się o 2% tej opłaty, w części przypadającej Funduszowi Niskoemisyjnego Transportu, o której mowa w art. 321b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. W okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wpływy Funduszu z tytułu opłaty emisyjnej, o których mowa w art. 5 pkt 1, powiększa się o 2% tej opłaty, w części przypadającej Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o której mowa w art. 321b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 48. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po raz pierwszy przekazuje na Fundusz kwotę, o której mowa w art. 5 pkt 2, do dnia 30 marca 2021 r.”.

Art. 10. 1. Z dniem 30 września 2020 r. likwiduje się Fundusz Niskoemisyjnego Transportu, o którym mowa w art. 28z ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zwany dalej „FNT–PFC”.

2. Czynności związane z likwidacją FNT–PFC, w szczególności dotyczące inwentaryzacji składników majątkowych i niemajątkowych, zamknięcia rachunku bankowego i ksiąg rachunkowych oraz sporządzenia sprawozdań, dokonuje minister właściwy do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 października 2020 r.

Art. 11. 1. Z dniem 30 września 2020 r.:

- 1) wygasają umowy, o których mowa w art. 28zb ust. 2 i 3 oraz w art. 28zc ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) likwiduje się wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 28zba ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Z dniem 30 września 2020 r. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „NFOŚiGW”, staje się stroną umów o udzielenie wsparcia, o których mowa w art. 28zp ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w miejsce Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw klimatu.

3. Z dniem 30 września 2020 r. umowy, o których mowa w art. 28zp ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, o udzielenie wsparcia w formie:

- 1) pożyczki przekształcają się w umowy pożyczki, o której mowa w art. 411 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5;
- 2) dotacji przekształcają się w umowy dotacji, o której mowa w art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5.

4. Do zwrotu środków w przypadkach wynikających z umów o udzielenie wsparcia w formie dotacji, przekształconych zgodnie z ust. 3 pkt 2, stosuje się postanowienia tych umów, z tym że:

- 1) zwrot środków następuje na wskazany przez NFOŚiGW rachunek bankowy;
- 2) dochodzenie zwrotu środków następuje w drodze cywilnoprawnej.

Art. 12. 1. Z dniem 1 października 2020 r. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bankowy NFOŚiGW środki pieniężne zgromadzone na FNT-PFC na dzień jego likwidacji.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bankowy NFOŚiGW kwotę pobranej opłaty emisyjnej, o której mowa w art. 321a ustawy zmienianej w art. 5, w części przypadającej – zgodnie z art. 321b ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym – zlikwidowanemu FNT-PFC, w terminie 7 dni od dnia jej wpływu na rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Wolne środki FNT-PFC, przekazane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zarządzanie terminowe zgodnie z art. 78b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.²⁾), pozostają w tym zarządzaniu do dnia ich zwrotu, określonego w dyspozycji przekazania tych środków w zarządzanie terminowe.

4. Do zwrotu środków, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że zwrot następuje na rachunek bankowy NFOŚiGW.

5. Środki, o których mowa w ust. 1 i 3, i kwota, o której mowa w ust. 2, stanowią przychody NFOŚiGW i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5.

6. Środki, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 457 i 1088), niewykorzystane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na wspieranie działalności związanej z wytwarzaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, a także promocję ich wykorzystania, przeznaczają się na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5.

7. Środki, o których mowa w ust. 6, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 13. 1. Należności i zobowiązania zlikwidowanego FNT-PFC, w tym wynikające z umów o udzielenie wsparcia, o których mowa w art. 11 ust. 2, stają się zobowiązaniami i należnościami NFOŚiGW i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5.

2. Niepokryte na dzień likwidacji FNT-PFC koszty NFOŚiGW związane z zarządzaniem FNT-PFC zmniejszają wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5.

3. Poniesione od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. przez NFOŚiGW wydatki w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym, na realizację zadań, o których mowa w art. 28ze ust. 1 pkt 1–11a ustawy, o której mowa w art. 1, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) zmniejszają wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 5;
- 2) zwiększają wysokość zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy zmienianej w art. 5, NFOŚiGW może otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa w wysokości do 1,5% planowanych w poprzednim roku budżetowym wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych.

2. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dotację celową z budżetu państwa, o której mowa w ust. 1, w roku:

- 1) 2020 – wynosi 0% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych;
- 2) 2021 – wynosi 0% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych;
- 3) 2022 – wynosi 0,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 178 600 000 zł;
- 4) 2023 – wynosi 1,0% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 367 800 000 zł;
- 5) 2024 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 568 800 000 zł;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568, 695 i 1175.

- 6) 2025 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 586 800 000 zł;
- 7) 2026 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 604 900 000 zł;
- 8) 2027 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 622 800 000 zł;
- 9) 2028 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 622 800 000 zł;
- 10) 2029 – wynosi 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, jednak nie więcej niż 622 800 000 zł.

3. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 2, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 4.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianego na dany rok, stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wielkości środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków, w szczególności przez proporcjonalne zmniejszenie w drugim półroczu danego roku budżetowego wysokości limitu wydatków o wskaźnik stanowiący iloraz kwoty przekroczenia wydatków w pierwszym półroczu i limitu wydatków przypadającego w drugim półroczu.

Art. 15. NFOŚiGW jest obowiązany do przeznaczenia dodatkowo w latach 2020–2029 środków w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na wspieranie działań, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy zmienianej w art. 5, w wysokości nie niższej niż suma przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 5, oraz dotacji celowej otrzymanej na podstawie art. 14 ust. 1.

Art. 16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 30 listopada 2020 r.:

- 1) kalkuluje stawki opłaty mocowej na rok dostaw 2021 i publikuje je w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej;
- 2) publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej wybrane godziny doby przypadające na godziny szczytowego zapotrzebowania na moc w systemie, wyznaczone odrębnie dla kwartałów roku dostaw 2021 – na potrzeby obliczania opłaty mocowej należnej od odbiorców, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 7.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 7 i art. 16, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 10 i art. 11, które wchodzi w życie z dniem 30 września 2020 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*